

7 Μαΐου 2023

π. Αθανάσιος Μυτιληναίος, Οι παιδαγωγίες του Θεού (Κυριακή του Παραλύτου)

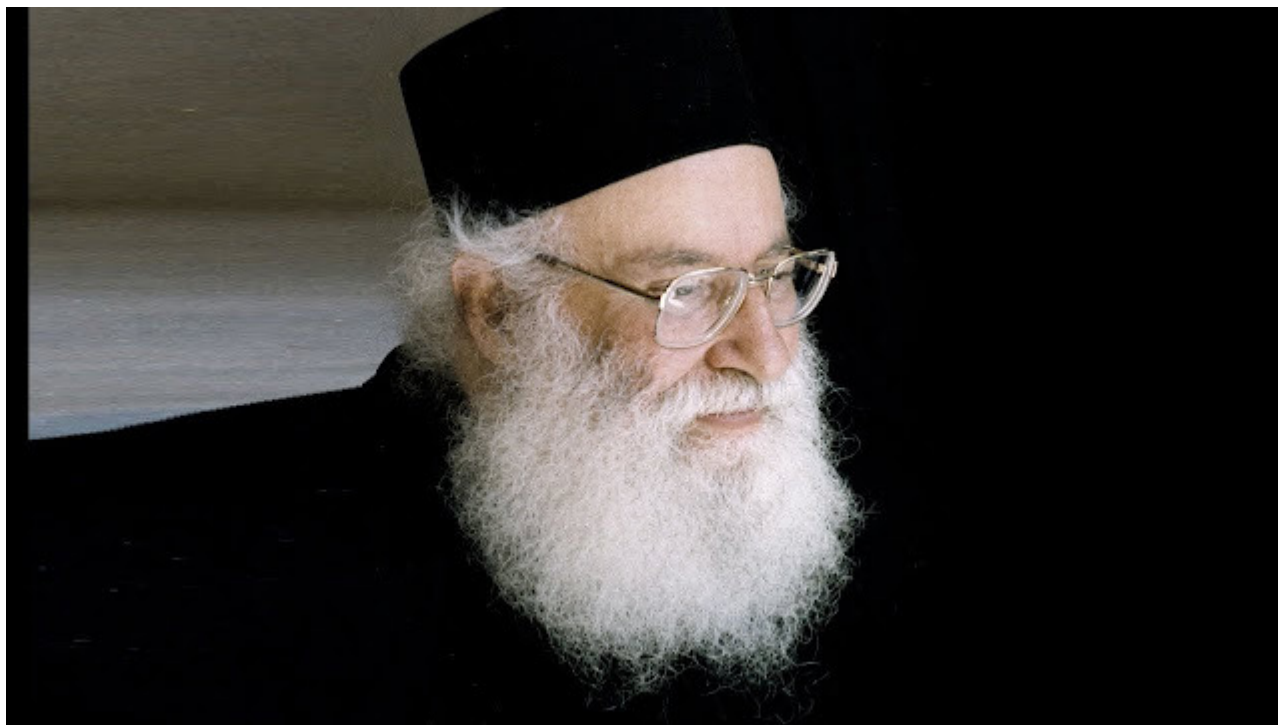
[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΥΤΟΥ [:λω. 5,1-15]

Απομαγνητοφωνημένη ομιλία μακαριστού γέροντος Αθανασίου Μυτιληναίου με θέμα:

«ΟΙ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΕΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ»

[εκφωνήθηκε στην Ιερά Μονή Κομνηνείου Λαρίσης στις 21-5-2000] (B414)
Μια νέα καταπληκτική σελίδα μας εξιστορεί, αγαπητοί μου, ο ευαγγελιστής Ιωάννης, από τα θαύματα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού.

Είχε ανεβεί και αυτή την φορά ο Κύριος εις τα Ιεροσόλυμα. Και επεσκέφθη την κολυμβήθρα, δηλαδή τη δεξαμενή της Βηθεσδά, ή «προβατική κολυμβήθρα», όπως λέγεται επί το ελληνικότερον. Εκεί ήταν ένας τόπος πόνου και δυστυχίας. Γύρω από τη δεξαμενή που περιεστοιχίζετο από πέντε στοές, ευρίσκετο ένα πλήθος ασθενών ανθρώπων, που περίμεναν την θεραπεία τους. Βλέπετε, η αγάπη του Θεού είχε δώσει μία μικρή παρηγορία στον πονεμένο αυτόν λαόν, την εξής: Γράφει, σημειώνει ο ευαγγελιστής Ιωάννης: «Ἄγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρα, καὶ ἔταράσσετο τὸ ὕδωρ· ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος ὑγιῆς ἐγένετο ὃ δῆποτε κατείχετο νοσήματι».

Βέβαια, η κολυμβήθρα αυτή ήταν μία εικόνα του Μεσσίου· που θα εγίνετο η πηγή πάσης ίασεως και θεραπείας. Σ' αυτόν λοιπόν τον τόπο έφθασε κάποτε ο Ιησούς. Και προσήγγισε κάποιον ασθενή, που εγνώριζε ο Κύριος ότι ήταν πολύ καιρό εκεί κατακείμενος. Και του λέγει: «Θέλεις ὑγιῆς γενέσθαι;». «Θέλεις να γίνεις καλά;». Τι όμως σημαίνει ο τονισμός ότι η ασθένεια αυτού του ανθρώπου ήταν γνωστή εις τον Ιησούν;

Και ήταν, αλήθεια, 38 ολόκληρα χρόνια παράλυτος! Μη δυνάμενος εύκολα από κει να μετακινηθεί. Για να φανεί το μέγεθος του θαύματος. Αλλά και η παιδαγωγία του

Θεού, όπως θα δούμε στην συνέχεια.

Τι είναι η ασθένεια; Λέμε: «Είμαι ασθενής». Τι σημαίνει αυτό; Τι είναι η ασθένεια; Είναι το αποτέλεσμα μιας διαταραχής σχέσεων του ανθρώπου με τον Θεό. Θα το ξαναπώ: Είναι μία διαταραχή σχέσεως του ανθρώπου με τον Θεό. Κι εκείνο το οποίο διαταράσσει την σχέση ανθρώπου και Θεού είναι η αμαρτία. Μόνο η αμαρτία. Εξάλλου θα φανεί αυτό ευθύς μετά, όταν ο Κύριος θα πει εις αυτόν τον παράλυτον, που θα τον έκανε καλά και που θα τον συναντούσε εις τις αυλές του ναού του Σολομώντος λίγες μέρες μετά: «Κοίταξε, ἴδε, να, έγινες υγιής. Πρόσεξε μην ξαναμαρτήσεις, για να μη σου γίνει κάτι χειρότερο». Και τι είναι αυτό το χειρότερο; Το χειρότερο, αγαπητοί μου, είναι η πώρωση της ψυχής. Εάν ξανααμάρτανε. Και ακόμα τι άλλο είναι; Και η αιωνία κόλασις.

Οπότε βλέπουμε, αγαπητοί, την σχέση ασθενείας και αμαρτίας με πάρα πολλή σαφήνεια. Λέμε στην Παράκληση της Θεοτόκου (και ποιος δεν ξέρει αυτόν τον στίχον της Παρακλήσεως;): «Ἀπὸ τῶν πολλῶν μου ἁμαρτιῶν, ἀσθενεῖ τὸ σῶμα, ἀσθενεῖ μου καὶ ἡ ψυχὴ». «Ἀπὸ τις πολλές μου αμαρτίες, αρρωσταίνει, ασθενεί και το σώμα και η ψυχή».

Και επικυρώνει εν προκειμένω αυτήν την αλήθειαν η Σοφία Σειράχ και λέγει- είναι στο 38ον κεφάλαιο. Μία μικρή παρενθεσοῦλα. Προσεγγίζομε εις αυτό το κεφάλαιον εις τα κατά Τρίτη θέματά μας και θα το δούμε αυτό εκτενέστερα. Είναι πολύ σπουδαίο. Εκεί ομιλεί περί ιατροῦ, ιατρικῆς, φαρμακοποιῶν, φαρμάκων και αμαρτίας που αρρωσταίνουν οι ἄνθρωποι. Τι λέγει λοιπόν το βιβλίο της Σοφίας Σειράχ; «Ἀπόστησον», λέει, «πλημμέλειαν καὶ εὐθυνον χειῖρας, καὶ ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας καθάρισον καρδίαν». «Πάρε τα χέρια σου μακριά και καθάρισέ τα από κάθε αμαρτία. Και έτσι να καθάρσεις την καρδιά σου». Και προσθέτει, η Σοφία Σειράχ πάντοτε, επιγραμματικά μάλιστα: «Ὁ ἁμαρτάνων ἔναντι τοῦ ποιήσαντος αὐτὸν ἔμπέσοι εἰς χειῖρας ἱατροῦ». Δηλαδή «εκείνος ο οποίος αμαρτάνει ἀπέναντι στον Δημιουργό του, θα πέσει στα χέρια του γιατροῦ». Κάποτε επισκεπτόμουν το στρατιωτικό μας Νοσοκομείο και πολύ επιθυμούσα να βάλω αυτήν την επιγραφή. Τελικά δεν τοποθετήθηκε. Δηλαδή πρόσεξε, ἄνθρωπε, θα αρρωστήσεις εάν παραβαίνεις τις εντολές του Θεού. Εάν, φερειπείν, πίνεις παραπάνω κρασί ἀπό,τι πρέπει, δεν θα αρρωστήσεις; Εάν τρως παραπάνω από εκείνο που πρέπει, δεν θα αρρωστήσεις; Εάν ξενυχτάς και ασωτεύεις, δεν θα αρρωστήσεις; Βλέπετε εδώ με σαφήνεια πώς έχει το πράγμα. Μη μου πείτε ότι υπάρχουν ἄνθρωποι, οι οποίοι δεν μετέρχονται αυτόν τον ἄτακτον τρόπον ζωῆς. Θα το δούμε ευθύς παρακάτω.

Ωστόσο, σε ένα ιατρικό συνέδριο που έγινε στο Bossey της Ελβετίας προ κάποιων ετών, ειπώθηκε ότι η αρρώστια είναι κάτι περισσότερο από την παρουσία ενός μικροβίου. Κάτι περισσότερο. Είναι πράγματα που τα διαπιστώνει αυτά και αυτή

ακόμα η Ιατρική. Ή η λεγομένη, αν έχετε περί αυτής ακούσει, η λεγομένη Ιατρική της προσωπικότητας. Κάποτε, ένας μαθητής του Γιουνγκ, ασκούσε το επάγγελμά του στη Γαλλία. Και πήγε ένας νεαρός με νευρωτισμόν άφθονον. Ε, τον ερώτησε το ιστορικό του, τον έψαξε από δω, τον έψαξε από εκεί, και μέσα στο ιστορικό αυτό, ανεκάλυψε ο γιατρός ότι αυτός είχε συνδεθεί με μία κοπέλα, δασκάλα μάλιστα, της έφαγε τα χρήματα που είχε και μετά την εγκατέλειψε. «Άκου», λέγει, «θα αποκαταστήσεις την ζημία και θα την παντρευτείς». Αυτός θύμωσε. «Και τι σχέση έχει», λέει, «αυτό με την νευρωτικότητά μου;». Αν έχει σχέση; Πάρα πολύ μεγάλη σχέση έχει. Θύμωσε αυτός ο νεαρός και έφυγε, πιστεύοντας ότι δεν είχε καμία σχέση το ένα με το άλλο. Και όμως, και όμως, είχε! Και μάλιστα άμεση σχέση το ένα με το άλλο.

Βέβαια, εάν αρρωστήσομε, τι πρέπει να κάνομε; Καλά, αρρωστήσαμε. Τι πρέπει να κάνομε; Άνθρωποι είμεθα, δεν υπάρχει άνθρωπος που να μην έχει αρρωστήσει ή λίγο ή πολύ. Πρώτα πρώτα θα φροντίσομε, αγαπητοί μου, να συμφιλιωθούμε με τον Θεό. Θα συμφιλιωθούμε με το μυστήριο της Ιεράς Εξομολογήσεως. Και κατόπιν, θα επισκεφτούμε τον ιατρόν.

Συμβουλεύει πάλι η Σοφία Σειράχ και λέει: «Τέκνον(:Παιδί), έν άρρώσθήματί σου μη παράβλεπε(δηλαδή: όταν αρρωστήσεις, μην παραβλέψεις την αρρώστια σου), άλλ' εὔξαι Κυρίω, καὶ αὐτὸς ἰάσεται σε». «Κάνε προσευχή εις τον Κύριον κι Εκείνος θα σε θεραπεύσει».

Ο ιατρός, λοιπόν, ποιος είναι; Είναι από προσώπου Κυρίου. Επειδή κι Αυτός ο Κύριος Ιησούς εθεράπευε. Βέβαια ο κύριος σκοπός Του δεν ήτο να θεραπεύει. Ο κύριος σκοπός Του ήταν να αποκαλύψει τον Άγιον Τριαδικόν Θεόν και με την ανθρωπίνη φύση που πήρε, να είναι ο Θεός πια εις τους αιώνες των αιώνων μαζί με τους ανθρώπους. Εκείνοι οι οποίοι θα εσώζοντο βέβαια.

Το θέμα της θεραπείας των ασθενειών, αγαπητοί μου, ήταν δεύτερο, αν το θέλετε. Δεύτερο. Εντούτοις ο Κύριος δεν παρέλειψε να θεραπεύει τους ασθενείς. Μάλιστα τι μας λέγει ο Απόστολος Πέτρος, ότι δεν έκανε τίποτε άλλο ο Κύριος όσο ήταν επάνω στη γη, παρά να θεραπεύει τους αρρώστους. Αλλά εάν ήταν αυτός ο κύριος σκοπός, τότε ο Χριστιανισμός- προσέξτε αυτό το σημείο- περιορίζεται όσο ο Χριστός ήταν επάνω εις την Γην. Δεν θα υπήρχαν εφεξής άρρωστοι; Και συνεπώς δεν θα είχε αξία ο Χριστιανισμός; Είδατε λοιπόν σαφώς ότι το να θεραπεύονται οι άρρωστοι από τον Κύριον ή γενικότερα από την Εκκλησία, αν θέλετε, δια των χειρών των Αποστόλων και των διαδόχων των Αποστόλων κ.τ.λ. θα ήτο κάτι πάρα πολύ περιορισμένον. Εκεί περιορίζεται ο Χριστιανισμός; Ο Θεός να φυλάξει. Μη στενεύομε, εθελουφλούντες τα όρια και την σημασία του Χριστιανισμού.

Λοιπόν· ωστόσο ο ιατρός είναι από προσώπου Κυρίου. Και πρέπει να έχει αυτήν την συνείδησιν ο ιατρός. Ότι είναι από προσώπου Κυρίου. Όποιος εμφανιστεί σε εμένα, φοιτητής της Ιατρικής ή ιατρός, νεόκοπος ιατρός, καινούριος, φρέσκος, του συνιστώ πάντοτε και του λέγω: «Πρόσεξε, απ' το σπίτι σου όταν θα φεύγεις, θα κάνεις την πρωινή σου προσευχή και θα παρακαλέσεις τον Θεόν να σε φωτίζει να κάνεις μία καλή διάγνωση». Είναι γνωστό ότι η καλή διάγνωση, η ακριβής διάγνωση είναι η μισή θεραπεία. Και ποιος δεν το ξέρει αυτό; Αλλιώςτικα ο άρρωστος ταλαιπωρείται από ιατρού εις ιατρόν, γιατί ακριβώς δεν έχει γίνει αυτή η διάγνωση. «Κι όταν έρθεις σε επαφή με τον ασθενή σου, πάλι θα κάνεις από μέσα σου μία προσευχούλα, μία νοερά προσευχή, να σε φωτίσει και να σε βοηθήσει. Γιατί μην ξεχνάς ότι είσαι από προσώπου Χριστού». Ναι. Και πρέπει να θεραπεύσεις.

Θα ήτανε κάτι πολύ άσχημο, ο Χριστός να βρισκότανε μπροστά σε έναν άρρωστο και να μην τον θεράπευε. Μη νομίζετε, αυτό συνέβη εις τους εννέα μαθητάς. Όταν ο Κύριος ήταν επάνω εις το όρος Θαβώρ, οι εννέα ήταν κάτω στην πεδιάδα. Και τότε ένας πατέρας έφερε εκεί το παιδί του, το οποίο ήταν δαιμονισμένο σε μεγάλο βαθμό και έφερε αυτός ο πατέρας, ο ταλαίπωρος πατέρας, το παιδί του στους μαθητάς και αυτοί δεν μπόρεσαν να το θεραπεύσουν το παιδί. Παρότι επήραν αυτήν την άδειαν να θεραπεύουν. Και την εντολή μάλιστα. Αλλά κάπου απίστησαν. Κάτι έπαθαν οι μαθηταί. Θα ρωτήσουν αργότερα, όταν θα κατεβεί ο Κύριος και θα θεραπεύσει αυτό το παιδί, θα Τον ερωτήσουν: «Γιατί εμείς δεν μπορέσαμε;».

Εν τω μεταξύ δε οι άλλοι οι γύρω, κάτι Φαρισαίοι, κάτι Γραμματείς, οι οποίοι δεν άφηναν ρούπι από κοντά τους τον Ιησούν Χριστόν, άρχισαν να καγχάζουν, να γελούν και να κοροϊδεύουν τους μαθητάς. Έτσι λοιπόν, δεν θα ήτανε μία κοροϊδία, να μην μπορεί η Εκκλησία, οι ιερείς, να θεραπεύσουν; Ξαναλέγω: Δεν είναι αυτό το κύριο στοιχείο του Χριστιανισμού. Και ύστερα, ποιος σας είπε ότι κατά κάποιον τρόπο δεν θα ήθελε ο Θεός να παραμένει μία αρρώστια; Θα δούμε και θα το σχολιάσομε αυτό λίγο πιο κάτω, ότι ο Ιησούς εγνώριζε ότι εκεί αυτός ο παράλυτος είναι 38 χρόνια εκεί. Πήγε και τον ρώτησε προηγουμένως άλλη φορά; Όχι. Όταν πήγε εκεί εις την κολυμβήθρα της Βηθesda, επήγε κατευθείαν εις αυτόν. Τι θα πει εγνώριζε; Εγνώριζε· που σημαίνει άφησε ο Κύριος, ο άνθρωπος αυτός, να ωριμάσει εις την αρρώστιά του. Γιατί; Γιατί απλούστατα μία αρρώστια έχει πολλάκις και κυρίως παιδαγωγικόν χαρακτήρα. Αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό. Αν λοιπόν ο Θεός δεν θέλει έναν άνθρωπο να τον θεραπεύσει, αν ο Θεός δεν θέλει να θεραπεύσει εμένα, πού το ξέρω εγώ; Κι αν έτσι με τον τρόπον αυτόν δεν με παιδαγωγεί;

Ωστόσο συνεχίζομε τι λέει η Σοφία Σειράχ για τον ιατρόν. Λέει: Μάλιστα είναι ο πρώτος στίχος του 38ου κεφαλαίου. Λέει: «Τίμα ιατρὸν(:Να τιμάς τον ιατρόν) πρὸς

τὰς χρείας αὐτοῦ τιμαῖς αὐτοῦ, καὶ γὰρ αὐτὸν ἔκτισε Κύριος. Παρὰ τοῦ Ὑψίστου ἐστὶν ἴασις». Δηλαδή, να τιμάς τον γιατρό. Ο Θεός έκανε τον γιατρό για τις ανάγκες σου. Βλέπετε; Προεβλέπετο ότι θα πέσει ο Αδάμ. Και θα εισρεύσουν οι αρρώστιες και τα δεινά.

Και δια μέν τον άνθρωπο του έδωσε την δυνατότητα να αναπτύξει κάπως τον πολιτισμόν. Όχι σε υπερθετικόν βαθμόν όμως. Γιατί μετά ο πολιτισμός είναι ένας κίνδυνος εις τα χέρια του ανθρώπου. Το ξαναλέγω, κίνδυνος. Σαν να βάλεις στα χέρια ενός μικρού παιδιού σπέρτα και να του πεις: «Ε, κάνε τα ό,τι θέλεις». Θα σου βάλει φωτιά στο σπίτι. Έτσι λοιπόν εδώ ο πολιτισμός απαλύνει, γλυκαίνει κάπως την τραχιά ζωή του ανθρώπου. Να κάνει κατοικία, να κάνει ένδυμα, τέλος πάντων, πολιτισμόν.

Αλλά έδωσε όμως και την Ιατρικήν Επιστήμην. Έδωσε και τα φάρμακα. Για να μπορεί ο άνθρωπος να βρίσκει μία, εκεί, ανακούφιση. Λοιπόν, τι; Για τις ανάγκες σου, λέει, ο Κύριος έκτισε τον ιατρόν.

Αλλά, θα πας στον γιατρό. Προσέξτε όμως. Έλεγε ο Παράκελσος: «Ο ιατρός νοσηλεύει, ο Θεός θεραπεύει». Πόσο χαίρομαι όταν έρχονται άνθρωποι και μου λένε: «Πήγα στον γιατρό και μας είπε: “Τώρα δεν μπορούμε εμείς τίποτα παρακάτω να κάνομε. Ο Θεός έχει τον λόγον”». Το χαίρομαι αυτό. Όταν οι γιατροί μας ομολογούν ότι τα όριά τους είναι περιορισμένα. Και ότι από κει και πέρα είναι θέμα Θεού. Αλλά ακριβέστερα είναι αυτό. Ο γιατρός νοσηλεύει. Θα σε κοιτάξει, να, ετούτα θα εκείνο. Αλλά τελικά την θεραπεία θα την πάρεις από τον Θεό.

Και θα συμπληρώσει μάλιστα ο Σοφός Σειράχ: «Καὶ ἰατρῶ δὸς τόπον -δηλαδή παραχώρησέ του την δυνατότητα να σε θεραπεύσει-, καὶ γὰρ αὐτὸν ἔκτισε Κύριος, καὶ μὴ ἀποστήτω σου, καὶ γὰρ αὐτοῦ χρεία». Δηλαδή, μην τον διώξεις τον γιατρό. Τον έχεις ανάγκη. Τον έχεις ανάγκη πραγματικά. Και μάλιστα ένα άλλο χωρίο λέει: «Υπάρχει ευόδωσις εις τον ιατρόν, να ανακαλύψει κάποια στιγμή την αρρώστιά σου και να σε βοηθήσει».

Αποτεινόμενος ο Κύριος στον παράλυτο τον ερωτά: «Θέλεις ὑγιῆς γενέσθαι;». Θέλεις να γίνεις καλά; Περίεργη, αγαπητοί μου, αλήθεια, περίεργη ερώτησις. Να πάω στον γιατρό και να με ρωτήσει ο γιατρός αν θέλω να γίνω καλά. Θα έλεγε κανείς, περιττεύει αυτή η ερώτησις. Μα γι' αυτό, γιατρέ μου, ήρθα. Για να με κάνεις καλά. Και με ρωτάς εάν θέλω να γίνω καλά; Εντούτοις, όταν ο Κύριος είπε «Θέλεις να γίνεις καλά; Και υγιής;», αυτό Του το ερώτημα είχε ένα βάθος. Αποτείνεται ο Κύριος στην προαίρεση του ανθρώπου. Και υπονοεί την ολοκληρίαν της υγείας. Θα το ξαναπώ: την ολοκληρίαν της υγείας. Δηλαδή να γίνεις ο όλος άνθρωπος καλά. Διότι, πιστεύω δεν θα διαφωνήσετε μαζί μου, ότι πολλοί θα

ήθελαν να γίνουν υγιείς, φερειπείν ...να περάσει το στομάχι τους, να μην έχουν έλκος, να περάσει το στομάχι τους, αλλά μόνον σωματικά. Και όχι ψυχικά ή και πνευματικά. Δηλαδή να μην υπάρχει αυτή η θεραπεία, να δώσει την ολοκληρίαν εις τον άνθρωπον. Όπως το είδαμε εδώ πέρα και το είπαμε, ότι ποια είναι η ασθένεια έναντι του Θεού; Διασάλευσις της τάξεως. Μπαίνει η αμαρτία. Γιατί θέλεις μόνον, αδελφέ μου, να γίνει το στομάχι σου καλά; Για να γίνεις πάλι γαστρίμαργος; Γιατί δεν ζητάς επί παραδείγματι να είσαι ο τακτικός στην τροφή σου; Πρέπει να φάμε για να ζήσουμε, αναμφισβήτητα. Αλλά ο τακτικός όμως εις την ζωήν σου και στο φαγητό σου. Έτσι, βλέπετε, δεν ζητάμε την ολοκληρία της θεραπείας. Δηλαδή την θεραπεία και της ψυχής μας από τα πάθη μας. Αλλά ζητάμε μόνο να γίνουμε καλά σωματικά, για να ξαναρίψουμε αυτό το ταλαίπωρο σώμα μας εις την εκδαπάνησή του στην αμαρτία. Στην πορνεία, στη μέθη, στα ναρκωτικά και δεν ξέρω τι άλλο...

Θέλει ακόμα να του πει, όταν τον ερωτά ο Κύριος, ότι δεν είναι μόνο το νερό της κολυμβήθρας, στο οποίο περιμένεις να μπεις μέσα και λες ότι «άνθρωπον οὐκ ἔχω». Άλλο μεγάλο εκείνο το θέμα. «Ἄνθρωπον οὐκ ἔχω»... Μάλιστα ο ιερός Χρυσόστομος λέει ένα χαριτωμένο: «Εγώ για σένα έγινα άνθρωπος. Και λες ότι δεν έχεις άνθρωπον;». Ὡστε όταν τaráσσεται το νερό να με ρίχνει μέσα στην κολυμβήθρα κτλ.

Αγαπητοί μου, μην πιστεύει κανείς ότι ήταν μόνον το νερό. Αλλά ήτανε και ο Ιησούς Χριστός. Δεν είναι λοιπόν μόνον η Ιατρική, αλλά είναι κι ο Θεός. Πρώτα λοιπόν ο Θεός, μετά είναι η Ιατρική. Προσέξτε, δεν θα υποτιμήσουμε την Ιατρική. Αλλά πρώτα ο Θεός και μετά η Ιατρική. Γιατί κάνουν το λάθος και λένε: «Ε, θα κάνω προσευχή και δεν θα πάρω στον γιατρό». Λάθος! Αν ο Θεός έδωσε την Ιατρική σημαίνει ότι πρέπει να πας και στον γιατρό. Μόνο, θα ιεραρχήσεις τα πράγματα. Πρώτα ο Θεός και μετά η Ιατρική. Όπως μας συμβουλεύει και το βιβλίο της Σοφίας Σειράχ, όπως σας είπα προηγουμένως.

Παρατηρούμε ένα σημαντικό σημείον. Αυτό το οποίο ήδη σας ανέφερα. Σημειώνει ο ιερός Ευαγγελιστής ότι «γνοὺς ὃ Ἰησοῦς ὅτι πολὺν χρόνον ἔχει». Εγνώριζε ο Ιησούς ότι έχει πολὺν καρό εκεί εις τις πέντε στοές παρά την λίμνην, δηλαδή την δεξαμενή. Αυτό σημαίνει ότι η ασθένεια του παραλύτου, δεν είχε διαφύγει της γνώσεως και προσοχής του Θεού. Δεν είχε διαφύγει. Τότε η ασθένεια του ανθρώπου θα είχε παιδαγωγικό χαρακτήρα. Είμαι άρρωστος για να παιδαγωγηθώ. Ζούσε ο νέος αυτός... ήταν 38 χρόνια παράλυτος. Πρέπει να τον λογαριάσουμε καμιά εξηνταριά χρονώ άνθρωπο. Έζησε έκφυλη ζωή, άσωτη ζωή, μέχρι παραλυσίας.

Έτσι, βλέπομε, έχει παιδαγωγικό χαρακτήρα η αρρώστια. Κάτσε εκεί, να ἴρθει το μυαλό, να καταλάβεις. Αυτό θα πει παιδαγωγικό χαρακτήρα. Πάλι για τον

άνθρωπο, για τη σωτηρία του. Ιδιαίτέρως αυτό πρέπει να το προσέξομε. Πολύ πρέπει να το προσέξομε. Λέγει ο Θεός, στο Δευτερονόμιο: «Πατάξω κάγώ ίάσομαι». «Εγώ θα χτυπήσω, Εγώ θα θεραπεύσω».

Πρέπει σε μία ασθένειά μας να αναζητούμε μήπως κάπου προσκρούομε στο θέλημα του Θεού. Βέβαια κάθε ασθένεια δεν είναι αποτέλεσμα της παραβάσεως των εντολών του Θεού. Αυτό είναι γνωστό. Και μάρτυς η Γραφή, αν το θέλετε. Ο Ιώβ περιέπεσε σε εκείνη την άφατη περιπέτεια, χωρίς να είναι εκείνος που πλήρωνε τις αμαρτίες του. Διότι δεν μπορούσε να δει το παρασκήνιο· που πήγε ο διάβολος και ζήτησε κ.τ.λ. κ.τ.λ. την ιστορία την ξέρετε, για να μην αργώ περισσότερο. Έτσι σήμερα εμείς πολλά πράγματα γνωρίζομε. Όπως και την ιστορία του Ιώβ τη γνωρίζομε. Ο Ιώβ όμως δεν εγνώριζε γιατί έγινε λεπρός, έχασε τα παιδιά του, άφατη δυστυχία, άφατη δυστυχία! Και σήμερα είναι το υπόδειγμα της υπομονής. Και μάλιστα, αν το θέλετε, είναι και τύπος του Ιησού Χριστού.

Όμως το ίδιο συνέβη και με τον Τωβίτ. Δεν θα εξιστορήσω περισσότερα. Ή εκείνος ο εκ γενετής τυφλός. Ρωτούν οι μαθηταί: «Κύριε, ποιος αμάρτησε;(Γιατί έτσι λέγαν οι Εβραίοι. Ότι μπορούσε να είχε αμαρτήσει οπωσδήποτε κάποιος). Οι γονείς του ή αυτός; Μα αφού γεννήθηκε τυφλός; Πότε θα προλάβαινε να αμαρτήσει;». Και ο Κύριος είπε: «Ούτε αυτός αμάρτησε, ούτε οι γονείς του, αλλά αυτό ήτο για την δόξα του Θεού». Μπορούσε να υπηρετήσει, λοιπόν, την δόξα του Θεού. Όπως και υπηρέτησε. Και ο άνθρωπος αυτός ηκολούθησε τον Χριστόν, έγινε Χριστιανός. Ορίστε. Ορίστε. Πάντως το θέμα είναι ότι έχομε πάρα πολλές περιπτώσεις, οι οποίες δεν είναι αποτέλεσμα αμαρτιών. Ο Θεός ξέρει. Πάντως με όλες αυτές τις περιπτώσεις ένα κέρδος έχομε: την παιδαγωγία του λαού.

Αγαπητοί, στην ιστορία του Ισραήλ πάντοτε ακολουθείται τούτο το σχήμα: Αποστασία-τιμωρία- μετάνοια- σωτηρία. Και αυτό το σχήμα δεν είναι μόνον για έναν λαό. Είναι και για κάθε πρόσωπο. Και για κάθε πρόσωπο, σας το ξαναλέγω. Ο Θεός παιδαγωγεί για να μας σώσει. Πώς θα σας φαινόταν όταν ο Θεός αφήνει τον λαό Του να μείνει στην έρημο 40 ολόκληρα χρόνια! Ήταν υπόθεσις ολίγων ημερών. Περνώντας από εκεί που σήμερα είναι το Σουέζ, να περάσει ο λαός και να πάει στη γη Χαναάν. Γιατί άφησε ο Θεός τον λαό Του 40 χρόνια; Για να τον παιδαγωγήσει. Η έρημος ήταν αχμηρά. Η έρημος ήταν περιπέτεια. Κι όμως αφήνει εκεί 40 χρόνια τον λαό Του, για να παιδαγωγηθεί.

Μην λησμονούμε εκείνον τον γραφικόν λόγον, που λέει στην προς Εβραίους ο Απόστολος Παύλος: «Ό Θεός υμῖν ως υιοῖς διαλέγεται· υιέ μου, μη ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου(δηλαδή: μην αποφεύγεις την παιδαγωγία του Κυρίου), μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος(:ούτε να αποκάμνεις και να αγανακτεῖς όταν ελέγχεσαι από τον Κύριον). Ὅν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος παιδεύει». Δηλαδή: «Παιδαγωγεί εκείνον

που αγαπά ο Κύριος, τον παιδαγωγεί». «Μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται – Δεν θα πάω να δείρω το παιδί του γείτονα, όταν..., όταν... Θα δείρω το δικό μου το παιδί. Γιατί εγώ παραδέχομαι ποιο είναι το παιδί μου-«Μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται· ἐπὶ τὸ συμφέρον». Κι αυτό πάντα για κάποιο συμφέρον. Ποιο είναι αυτό το συμφέρον; Ακούσατέ το: «Εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἀγιότητος αὐτοῦ». Για να γίνουμε μέτοχοι της αγιότητας του Θεού. Αμήν.

ΠΡΟΣ ΔΟΞΑΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΤΡΙΑΔΙΚΟΥ ΘΕΟΥ

και με απροσμέτρητη ευγνωμοσύνη στον πνευματικό μας καθοδηγητή μακαριστό γέροντα Αθανάσιο Μυτιληναίο,

ψηφιοποίηση και επιμέλεια της απομαγνητοφωνημένης ομιλίας: Ελένη Λιναρδάκη, φιλόλογος

ΠΗΓΕΣ:

Απομαγνητοφώνηση ομιλίας δια χειρός του αξιοτίμου κ. Αθανασίου Κ.

https://aktines.blogspot.com/2023/05/blog-post_79.html

https://www.arnion.gr/mp3/omilies/p_athanasios/omiliai_kyriakvn/omiliai_kyriakvn_834.mp3